

УСТОДОНИ КАФЕДРА

Дӯстов Ҳамроҳон Ҷумъаевич (тав. 13.09.1981, ноҳияи Шӯр обод) филолог, номзади илми филология (2010), дотсент (2011). Хатмкардаи факултети филологияи ДМТ (2005) ва аспирантураи он (2010). Аз соли 2005 омӯзгори ҳамин донишгоҳ. Аз соли 2010 то соли 2011 ассистент ва аз соли 2011 инҷониб дотсенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикӣ. Мавзӯи рисолаи номзадиаш «Воҳидҳои фразеологияи ташбеҳӣ дар забони адабии муосири тоҷик». Дар давоми фаъолияти илмии омӯзгорӣ вобаста ба масъалаҳои мухталифи илми забоншиносӣ дар саҳифаҳои рӯзномаву маҷалла ва маҷмӯаҳои илмӣ мақолаҳои илмиву оммавӣ ба таъъ расонидааст. Муаллифи зиёда аз 20 мақолаи илмӣ. Самти тадқиқоти ӯ бештар ба омӯзиши масъалаҳои илми фразеология бахшида шудааст.

Абдурахмонова Мастура Амირалиевна (тав. 25.06.1960, шаҳри Кулоб) филолог, номзади илми филология (2003), дотсент (2007). Хатмкардаи ДДК-и ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ (1980), лаборанти калони кафедраи забони тоҷикӣ (1986-1987), ассистенти кафедраи забони тоҷикӣ (1986-1987), аспирантураи ДДТ (1990). Аз соли 1990 омӯзгори ҳамин Донишгоҳ. Аз соли 1990 ассистент ва аз соли 2001 то соли 2005 ҷонишини декан оид ба шуъбаи ҳуҷҷатшиносӣ ва соли 2002 муаллими калони кафедраи забони муосири тоҷикӣ, соли 2007 иҷроқунандаи вазифаи мудирӣ кафедраи забони тоҷикӣ ва дотсенти ҳамон кафедра ва аз соли 2008 то ҳол мудирӣ кафедраи забони адабии муосири тоҷикӣ. Дар давоми фаъолияти илмию омӯзгорӣ барои донишҷӯён маводи илмию методии худро дар саҳифаҳои маҷалла, рӯзнома ва маҷмӯаҳои илмӣ ва илмию оммавӣ ба таъъ расонидааст. Дорандаи нишони сарисинагии «Аълочии маорифи халқи Тоҷикистон» буда, бо ифтихорномаҳо мукофотонида шудааст.

Ос: Ҷумлаи амрӣ дар забони адабии тоҷикӣ.- Душанбе : Матбуот, 2010.- 144с. (монография), Шасти камолот.- Душанбе: Матбуот, 2009.- 112 с. (мураттиб). Мулоҳизаҳо доир ба раванди нутқ. Паёми Донишгоҳи миллӣ.- Душанбе, 2002.- №2 (мақола). С. 108-115. , Муносибати ҷомеа ба забони корғузурӣ. /Нақши забон дар рушди ҷомеа.- Душанбе, 2008.- С. 32-37 (мақола).

Талбакова Хуснигул (24.12.1943), ноҳияи собиқ Қизилмазор (ҳозира Темурмалик), филолог, забоншинос, номзади илми филология. Солҳои 1961-1966 донишҷӯи Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин

Аз соли 1966 то соли 1967 – лаборанти кафедраи забони тоҷикӣ. Солҳои 1967-1972 ассистенти кафедра. Солҳои 1973-1976 аспиранти кафедраи забони тоҷикӣ.

Соли 1978 Ҳимояи рисолаи номзадӣ дар мавзӯи «Хусусиятҳои лексикӣ ва фразеологияи «Маъвои дил»-и Р. Ҷалил». Аз соли 1983 то ҳол дотсенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикӣ. Дар давоми фаъолияти илмии омӯзгорӣ зиёда аз 70 мақола ва барои донишҷӯён маводи илмию методии худро дар саҳифаҳои маҷаллаву рӯзномаҳо ва маҷмӯаҳои илмӣ ва илмиву оммавӣ ба таъби расонидааст. Дорандаи нишони сарисинагии «Аълочии маорифи халқи Тоҷикистон», медалҳои «Корманди шоистаи Ҷумҳурии Тоҷикистон», «Шарафи модарӣ» ва инчунин чандин ифтихорномаҳои ҷумҳуриявӣ ва донишгоҳӣ мебошад.

Ос: 1) Лексикаи забони адабии тоҷик.- Душанбе, 1977, бо ҳаммуалифӣ. 2) Вожашиносии забони адабии тоҷик.- Душанбе: 1999.- 101 с. (бо ҳаммуалифӣ). 3) Луғати антонимҳои забони адабии тоҷик.- Душанбе, 2000, 101 с.

Маҷидов Ҳомид (тав. 15.06.1937, ноҳияи Рӯдакӣ, деҳаи Чоряккорон), забоншинос, доктори илми филология (1995), профессор (1996), Корманди шоистаи Тоҷикистон (1997). Хатмкардаи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон (1961), аспирантура (1967) ва докторантураи он (1983). Аз соли 1961 дар ҳамин донишгоҳ ба фаъолияти омӯзгорӣ пардохтааст: Ассистент (1961-1964), муаллими калон (1967-1973), дотсент (1974-1995) ва аз соли 1996

профессори кафедраи забони муосири тоҷик. Солҳои 1985-1988 ноиби ректори Донишкадаи омӯзгории забон ва адабиёти рус (ҳоло Донишгоҳи забонҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода) оид ба таълим буд. Солҳои 2002-2005 мудири кафедраи забони муосири тоҷикии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (ДМТ)-ро ба ӯҳда дошт.

М. аз бунёдгузори назарияи фразеология (=таъбирот)-и забони тоҷикӣ ба шумор меравад. Вай тамоми умр бо ин мушкилоти сарбаста машғул шуда, як силсила масъалаҳои мубрами онро ҳал кардааст. Аз ҷумла, муқаррар намудани сатҳи фразеологияи забони тоҷикӣ дар радифи системаҳои дигари он, гурӯҳҳои маъноӣ, сохторӣ, мансубияти

ҳиссаинутқӣ ва шаклу категорияҳои грамматикии воҳидҳои фразеологии забони тоҷикӣ ба ӯ тааллуқ дорад. Дар асару мақолаҳои сершумори ба мушкилоти фразеология бахшидаи ӯҳамчунин масъалаҳои сермаъноӣ, омонимия, синонимия, антонимия, услубиёт, манбаъҳои пайдоиш, фарҳангсозии фразеологӣ тадқиқ шуда, қонуниятҳои мавҷудият ва амали ин воҳидҳои ниҳоят пуробуранги забони тоҷикӣ муқаррар карда мешаванд. Ин ҳама назарияву натиҷагирҳои дар монографияи «Системаи фразеологии забони адабии муосири тоҷик» (Душанбе, 2006) ҷамъбастгардидаи ӯ аз ҷониби мутахассисони худӣ – Ғаффоров Р., Капранов А., Рустамов Ш. ва махсусан, хориҷи кишвар – Рубинчик Ю.А. (Москва), Шафой Р., Султонов Р. (Боку), Гертсенберг Л.Г. (Санкт-Петербург), Ғаниев А.Г. (Тошканд) ҳамаҷониба дастгирӣ шудаанд.

М. дар баробари тадқиқи системаи фразеологии забони тоҷикӣ ба масъалаҳои мубрами луғат, сарф, савтиёт, имло ва услубиёти забони муосири тоҷик низ машғул шудааст. Ба хусус, ақидаҳои ӯ нисбат ба калима ҳамчун воҳиди асосии забони тоҷикӣҷолиби диққатанд. Ӯ аввалин бор дар забоншиносии тоҷик нишонаҳои фарқкунандаи калимаи тоҷикиро баррасӣ намуда, онро аз воҳидҳои сатҳҳои фразеология ва нутқчудо мекунад. Вай ба ақидаи ғалати дар забоншиносии тоҷик ҳукмрони аз маънои аслии пайдо шудани ҳамаи маъноҳои маҷозӣ зарбаи қотей зада, навъҳои воқеии маъноҳои луғавии забони тоҷикиро таҷзия намудааст, ки ба ин қатор маъноҳои мафҳумӣ, эҳсосотӣ, модалӣ ва ишоратӣ шомил ҳастанд. Дар нигоришоти М., ки ба масъалаҳои луғатшиносӣ бахшида шудаанд, ҳамчунин аввалин бор дар забоншиносии тоҷик масъалаҳои калимаҳои ҳамоҳанг, вожаҳои услуби баланд ва паст, ҳамнишинӣ ва интиҳоби онҳо дар нутқ, вазифаҳои луғатнигории тоҷик ва усулҳои фароҳам овардани луғату фарҳангҳои мухталифи забони тоҷикӣ тадқиқ гардида, ба як низоми муайян дароварда шудаанд. Вай бо мавзӯҳои фразеология ва луғатшиносии тоҷик дар зиёда аз 50 конфронс ва симпозиумҳои байналхалқӣ, ҷумҳуриявӣ ва донишгоҳӣ баромад кардааст. Ақидаҳои фразеологӣ ва луғатшиносии ӯ дар корҳои тадқиқотии беш аз 100 муҳаққиқи тоҷик ва эроншиносони хориҷи кишвар тадбиқи худро ёфтаанд.

Дар як силсила асару мақолаҳои проф. М. роҷеъ ба масъалаҳои мубрами грамматика сухан меравад. Ба ин ҷумла, «Гурӯҳҳои феъли забони тоҷикӣ» (1978), «Ибораҳои фразеологӣ ва таркибҳои феълӣ» (1986), «Оид ба категорияи намуди феъл дар забони тоҷикӣ» (1999), «Оё барои забони мо грамматика зарур аст?» (2009), «Мулоҳизае чанд роҷеъ

ба баъзе масъалаҳои грамматикаи забони тоҷикӣ» (2010) шомил ҳастанд. Дар ин асарҳо вай доир ба масъалаҳои шакл, категория ва сохтори сарфӣи калима ва таъбироти тоҷикӣ таваққуф кардааст.

Аз назари диққати М. масъалаҳои мубрами меъёрҳои забони адабии муосири тоҷик, ҳусни баён, услубиёт ва тозагии забони тоҷикӣ низ берун намондаанд. Дар мақолаҳои вай «Оид ба баъзе майлонҳои номатлуб дар забони адабии муосири тоҷик» (2003), «Оид ба масъалаи мутобиқати калимаҳои иқтибосии русӣ ва аврупоӣ» (2003), «Оё, мо забони адабии шифоҳӣ дорем?» (2004), «Забони адабии тоҷик ва меъёрҳои луғавии он» (2005) риоя нашудани меъёрҳои корбурди забони адабии имрӯза, махсусияти асосҳои ҳусни баёни тоҷикӣ, ҷалб намудани диққати аҳли фазли тоҷик ба масъалаи тозагии забон ба миён гузошта шудаанд. Умуман, ба қалами М. 11 китобу рисолаҳои ҷудогона ва зиёда аз 170 мақолаи илмиву методӣ мансуб аст. Асару мақолаҳои алоҳидаи ӯ ба забонҳои русӣ, англисӣ ва форсӣ низ ба таъб расидаанд.

М. аз методистони шинохтаи забони тоҷикӣ дар системаи мактабҳои олии мамлакат ба шумор меравад. Бо тавсияи Вазорати маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон барои шӯъбаҳои филологияи тоҷики мактабҳои олии китобҳои дарсии вай «Фразеологияи забони ҳозираи тоҷик» (1982) ва «Забони адабии муосири тоҷик. Луғатшиносӣ» (2007) ба таъб расидаанд, ки онҳо ҳамчун васоити асосии таълимӣ истифода бурда мешаванд. Вай мураттиби «Барномаи забони адабии муосири тоҷик» (2005), «Барномаи услубшиносии забони адабии тоҷик» (2005) ва «Барномаи асосҳои ҳусни баён» (2005) буда, дар танзим ва таҳрири зиёда аз 10 барномаҳои дигари таълимии забони адабии муосири тоҷикӣ ширкат варзидааст. Фаъолияти муҳарририи ӯ низ пурмаҳсул аст. Зиёда аз 20 номгӯй асарҳои монографӣ, маҷмӯа ва дастуру китобҳои дарсии муҳаққиқони ҷавон бо таҳрири ӯ аз чоп баромадаанд. Ҳамчунин вай бо тақризу тавсияҳои худ ба нашри монография, дастур ва китобҳои дарсии забоншиносони маъруфи тоҷик Хушенова С.В., Рустамов Ш., Хаскашев Т., Шаропов Н.А., Маҳмудов М., Муслимов М., Хоҷаев Д. ва бисёр дигарон мусоидат намудааст.

Проф. М. баробари фаъолияти илмиву педагогӣ бо корҳои муфиди ҷамъиятӣ низ масруф аст. Бо роҳбарии ӯ панҷ нафар забоншиноси ҷавон рисолаҳои номзадӣ дифо намудаанд. Феълан вай ба 5 нафар аспиранту унвонҷӯ ва 1 нафар докторант роҳбарӣ мекунад. Вай дар дифои рисолаҳои докторию номзадии зиёда аз 10 нафар унвонҷӯён ба ҳайси муқарризи расмӣ баромад карда, ҳамчун аъзои гурӯҳи коршиносони

назди шӯроҳои диссертатсионӣ рисолаҳои илмии муҳаққиқони зиёди дигарро барои ҳимоя пешниҳод намудааст.

Проф. М. узви Шӯрои диссертатсионии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, аъзои гурӯҳи коршиносони назди Вазорати маорифи Тоҷикистон оид ба наشري китобҳо ва барномаҳои таълимӣ, аъзои ҳайъати таҳририяи маҷаллаи «Забоншиносӣ»-и назди АИ Тоҷикистон мебошад. Вай солҳои зиёд ба ҳайси аъзои Шӯрои махсуси АИ Тоҷикистон оид ба дифои рисолаҳои докторӣ аз забон, аъзои комиссияи кори назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба татбиқи Қонуни забон ва аъзои гурӯҳи кории ҳукумати Қоидаҳои имлои забони тоҷикӣ адои вазифа намудааст.

Хидматҳои проф. М. аз ҷониби Ҳукумати мамлакат қадр карда шудаанд. Вай бо медали «Собиқадори меҳнат» (1987), нишони «Аълочии маорифи халқи Ҷумҳурии Тоҷикистон» (1995) ва унвони фахрии «Корманди шоистаи Ҷумҳурии Тоҷикистон» (1997) мукофотонида шудааст.

Ос: Фразеологияи забони ҳозираи тоҷик.- Душанбе, 1982; Ҳилол Каримов – муаллими нахустини мо.- Душанбе, 1982; Забони адабии муосири тоҷик.- Ҷ.1.- Луғатшиносӣ.- Душанбе, 2007; Забони адабии муосири тоҷик ва меъёрҳои луғавии он // Садои Шарқ.- 2005.- №7-9; Мулоҳизае чанд роҷеъ ба баъзе масъалаҳои грамматикаи забони тоҷикӣ// Садои Шарқ.- 2010.- №2; Изучение русской фразеологии в таджикской школе (дар ҳамкорӣ).- Душанбе, 1980; Фразеологическая система современного таджикского литературного языка.- Душанбе, 2006; The Similarity of Reflecting Reality in tajik phraseology and in other languages // The «Shahname» of Firdowsi is unique, creative, and artistic achievement in history of word civilization.- Dushanbe- Tehran, 1994.

Абдулазизов Ваҳобҷон (тав. 29.10.1955 д. Зартеппа, ҷамоати деҳоти Гулистон н. Ленин (ҳоло н. Рӯдакӣ) филолог, номзади илми филология (1993). Хатмкардаи факултети филологияи тоҷики Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон) (1977). Муаллими мактаби миёнаи №90 н. Ленин (1977-1979), лаборанти кафедраи забони тоҷикии УДТ ба номи В.И. Ленин (1979-1980), сафари хидматӣ ба Ҷумҳурии демократии Афғонистон ба сифати тарҷумони мушовири КМ ВЛКСМ (1980-1983), мудири кабинети лингафонии факултети филологияи тоҷики УДТ ба номи В.И. Ленин (1983-1985), сафари

хидмати ба Ҷумҳурии демократии Афғонистон ба сифати ёвари сармушовири КМ ВЛКСМ (1985-1987), муаллими забон ва адабиёти тоҷики мактаби миёнаи №90, н. Ленин (1987-1989), ассистент, дотсенти кафедраи забони муосири тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (1989), муовини декани факултети филологияи ДМТ оид ба тарбия ва илм, муовини декани факултети филологияи ДМТ оид ба илм (1996-2005), Сардори Раёсати муносибатҳои байналмилалӣи Вазорати маорифи Тоҷикистон (2005- 2009), ректори Донишкадаи ҷумҳуриявӣи тақмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф (2009-20012). Аз соли 2012 то ҳол дотсенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикии ДМТ. Дар давоми фаъолияти илмӣи омӯзгорӣ зиёда аз 30 мақолаи худро дар саҳифаҳои маҷаллаву рӯзномаҳо ва маҷмӯаҳои илмӣ ва илмиву оммавӣ ба таърифи расонидааст. Дорандаи нишони сарисинагии «Аълоҷии маорифи халқи Тоҷикистон», ордени давлатии Ҷумҳурии Афғонистон- «Фидокорӣ», медали Давлатии Ҷумҳурии Афғонистон «Аз мардуми сипосгузори Афғонистон»(1987-1988) ва медали «10-солагии Инқилоби Савр» (1988) ҳамчунин медалҳои фахрии КМ ВЛКСМ- «За активную работу в Комсомоле» (1981); «Трудовая доблесть» (1983); медали КМ ВЛКСМ ва Комитети Созмонҳои Ҷавонони (КМО) СССР- «За укрепления Мира, дружбы и солидарности молодёжи»(1987) ва «Медали ифтихорӣ»-и «Созмони Демократии Ҷавонони Афғонистон»- ду дафъа солҳои 1983 ва 1987 инчунин чандин Ифтихорномаҳои Вазорати Маориф мебошад.

Ос: Калимаю Таркибҳои пайвандакӣ дар ҷумлаҳои пайрави пуркунанда. Паёми донишгоҳи миллии Тоҷикистон, 1993, №4, саҳ. 13-20; Вожагиҳои вожаи «то». Маҷаллаи «Адаб» 1995, №3-6, саҳ. 11-17; Тобишҳои маъноӣи иловагии ҷумлаи пайрави пуркунанда. Дар китоби «Вазифаҳои воҳидҳои забонӣ дар ҷараёни гуфтор» (Маҷмӯи мақолаҳо).– Душанбе, 1995, саҳ. 153-159; Сермаъноӣи ҷумлаи пайрави пуркунанда. Дар китоби «Сохтор ва корбасти воҳидҳои забони тоҷикӣ», (Маҷмӯи мақолаҳо).– Душанбе, 1999, саҳ. 130-136; Вазифаҳои дастурии вожаи «чун» дар ашъори Абӯабдулло Рӯдакӣ. Дар китоби «Забон рӯки тоат». (Маҷмӯи мақолаҳо).– Душанбе, 2004, саҳ. 96-106; Ҷумлаи пайрави хилоф дар ашъори М. Турсунзода. Дар китоби «Вассофи сулҳу амонӣ ва дӯстии халқҳо» (Маҷмӯи мақолаҳо).- Душанбе, 2011.

Музофиршоев Махмадалишо Ҳоқимшоевич (тав. 27.07.1961, д. Сижд, н. Шуғнони ВМКБ.), филолог, номзади илмҳои филология (2012). Хатмкардаи факултаи филологияи ДМТ (1989). Муаллими фанни Алифбои ниёгон дар мактаби таҳсилоти умумии №51, ноҳияи Рӯдакӣ (собиқ Ленин) (1989-91), омӯзгори фанҳои алифбои ниёгон, забон ва адабиёти тоҷик дар м.т.у. № 26 ва 28 н. Шуғнон (1992-1995), ҷонишини директор оид ба тарбия дар Коллеҷи санъати ба номи А. Бобоқулов, ш. Душанбе ва омӯзгори фанҳои алифбои ниёгон, забон ва адабиёти тоҷик дар литсеи №55 ш. Душанбе (1995- 2003). Аз соли 2004 муаллими калони кафедраи забони муосири тоҷики факултаи филологияи ДМТ.

Мирзоёров Фирдавс Ниёзович (тав. 25.09.1979) филолог, номзади илми филология (2011), Аълочии матбуоти Тоҷикистон (2010). Хатмкардаи ДМТ (2003) ва аспирантураи он (2008). Баъд аз хатми аспирантура фаъолиятро дар ДМТ баҳайси китобдори Китобхонаи илмии донишгоҳ оғоз намудааст. Аз моҳи сентябри соли 2011 то моҳи июни соли 2012 дар кафедраи таърихи забон ва типология фаъолият намудааст. Аз моҳи сентябри соли 2012 то имрӯз дар кафедраи забони муосири тоҷикӣ ба сифати ассистент фаъолият дорад. Дар давоми фаъолияти илмии омӯзгорӣ барои донишҷӯён маводи илмию оммавӣ дар саҳифаи маҷалла, рӯзнома ва маҷмӯаҳои илмӣ ва илмию оммавӣ ба таъб расонидааст.

Ос.:1. Шарҳи баъзе пасвандҳои калимасоз дар «Фарҳанги Рашидӣ» //Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон(маҷаллаи илмӣ). – Душанбе: Сино, 2010. №5 (61).- С. 85- 88; Шарҳи изофат дар фарҳангҳои тафсири Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон(маҷаллаи илмӣ). – Душанбе: Сино, 2010. №7(63).- С. 104-107; Шарҳи пешоянду пасояндҳо дар фарҳангҳои тафсири //Ахбори Академияи илмҳои Тоҷикистон(маҷаллаи илмӣ).Шуъбаи илмҳои гуманитарӣ, Душанбе, 2010.№4(230).-С.80-86; Шарҳи масъалаҳои лексикиву грамматикӣ дар муқаддимаи фарҳанги тафсирии «Бурҳони қотей» // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (маҷаллаи илмӣ) №8(72).-Душанбе: «Сино».-2011.-С.297-302.

Хайдаров Муҳаммадёр Махмадумарович – номзади илми филология, дотсенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

9-уми июли соли 1980 дар деҳаи Турбақалъа 4 (ҳоло Ваҳдат)-и ноҳияи Шаҳринав таваллуд шуда, соли 1997 мактаби миёна, соли 2001 факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро бо ихтисоси филолог-ҳуччатнигор аз рӯи шакли таҳсили бакалавр ва соли 2003 ихтисоси забон ва адабиёти тоҷикро аз рӯи шакли таҳсили магистр хатм карда, солҳои 2004-2008 дар шуъбаи ғоибонаи аспирантураи ДМТ таҳсил намудааст. Ҷорисолаи номзадашро соли 2015 дар зери роҳбарии профессор Ҳ. Маҷидов бо унвони «Калимаҳои услуби баланд дар забони адабии муосири тоҷик» ҳимоя кардааст.

Соли 2017 барои фаъолияти пурсамар дар соҳаи омӯзгорӣ бо “Ифтихорнома”-и Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, соли 2019 бо “Ифтихорнома”-и вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон сарфароз гардонида шудааст.

Муаллиф ва мураттиби китобҳои “Машғулиятҳои амалӣ аз фанни луғатшиносии забони адабии ҳозираи тоҷик” (ҳаммуаллифӣ) (2010), “Роҳнамо аз фанни луғатшиносии забони адабии муосири тоҷикӣ” (ҳаммуаллифӣ) (2017), “Калимаҳои услуби баланд дар забони адабии муосири тоҷикӣ”(монография) (2018) ва зиёда аз 30 мақолаи илмӣ мебошад.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: солҳои 2004 – 2007 танзимгари Маркази забони адабии муосири тоҷик (МЗАМТ)-и ДМТ ва баъд вазифаи Ҳамоҳангсози Маркази омӯзиши забонҳо ва тарҷума; соли 2016 раиси Шӯрои кураторони факултети филология; аз соли 2017 муовини декан оид ба тарбияи факултети филологияи ДМТ мебошад.

Мавлонзода Шухрат Мавлон – номзади илмҳои филология, дотсенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

18-уми майи соли 1983 дар шаҳри Панҷакенти вилояти Суғд таваллуд шуда, соли 2001 мактаби миёна, соли 2006 факултети филологияи тоҷик, соли 2010 шуъбаи ғоибонаи аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм карда, рисолаи номзадиро дар мавзӯи «Хусусиятҳои морфологии забони ҳуччатҳои меърию ҳуқуқии соҳаи маориф» соли 2011 дифоъ намудааст.

Барои хизматҳои бенуқсон дар соҳаи илму маориф бо “Ифтихорнома”-и Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон (2016) ва “Ифтихорнома”-и Пажӯҳишгоҳи рушди маорифи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон қадрдонӣ шудааст.

Муаллифи китоби «Хусусиятҳои морфологии забони ҳуҷҷатҳои меъёрию ҳуқуқии соҳаи маориф» (2014), «Роҳнамои машғулиятҳои амалӣ аз фанни забони адабии муосири тоҷикӣ (морфология)» (2014), «Барномаи ҳуҷҷатнигории муосир» (бо ҳаммуаллифӣ) (2013), «Барномаи коргузорӣ» (бо ҳаммуаллифӣ) (2013), «Барномаи лингвистикаи ҳуҷҷат» (бо ҳаммуаллифӣ) (2015), китоби “Ҳуҷҷатнигории муосир” (бо ҳаммуаллифӣ) (2017), “Файзи баҳори умр” (мураттиб) (2017) ва зиёда аз 30 мақолаи илмию оммавӣ мебошад.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: роҳбари маҳфили “Ҳуҷҷатнигорӣ”-и назди кафедраи забони адабии муосири тоҷикиро ба уҳда дорад; солҳои 2008-2014 котиби илмии кафедраи забони адабии муосири тоҷики факултети филологияи ДМТ; аз соли 2011 то соли 2016 раиси Шӯрои олимон ва муҳаққиқони ҷавони факултети филологияи ДМТ; аз соли 2016 муовини декан оид ба илми факултети филологияи ДМТ мебошад.

Худоёрова Нигина Зардовна – ассистенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

9-уми сентябри соли 1978 дар ноҳияи Файзобод таваллуд шуда, соли 1995 мактаби миёна, соли 2000 шӯбаи рӯзонаи факултети филологияи ДМТ, соли 2003 шӯбаи рӯзонаи аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм карда, дар мавзӯи «Фразеологияи насри Ёрун Кӯҳзод» таҳқиқот бурда истодааст.

Мураттиби барномаи «Ҳуҷҷатшиносӣ» (2013) ва зиёда аз 20 мақолаи илмӣ- оммавӣ мебошад.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: аз соли 2011 то ҳол раиси Шӯрои занони факултети филологияи ДМТ.

Шарипова Шахло Шералиевна – 16.03.1980 дар ноҳияи Ҷамадонии вилояти Хатлон таваллуд шуда, соли 1997 мактаби миёна, соли 2005 факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм намуда аз соли 2002 дар вазифаи лаборанти калони кафедраи забони адабии муосири тоҷикии факултети филологияи ДМТ фаъолият карда истодааст. Шурӯъ аз соли 2014

ҳамчун унвонҷӯи кафедраи забони адабии муосири тоҷикии факултети филологияи ДМТ ба кори илмӣ машғул мебошад.

Шарипова Ш дар мавзӯи «Оронимҳо дар забони адабии ҳозираи тоҷикӣ» таҳқиқот бурда истода, муаллифи 10 мақолаи илмӣ ва илмию оммавӣ мебошад.

Аловиддинов Бурхониддин Давронович – ассистенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

1-уми январи соли 1986 дар деҳаи Нӯшори ноҳияи Тоҷикобод дар оилаи зиёӣ ба дунё омада, соли 2003 мактаби миёна ва соли 2008 факултети филологияи тоҷик, соли 2012 шуъбаи рӯзонаи аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм намуда, рисолаи номзодиашро дар мавзӯи «Ифодаи категорияи грамматикӣ намуд дар ибораҳои фразеологии забони адабии муосири тоҷикӣ» ба анҷом расонида, дар арафаи ҳимоя қарор дорад.

Муаллифи мақолаҳои “Муродифҳои феълҳои ёвари намудҳои мутлақ ва давомдори ибораҳои фразеологии феълии забони адабии тоҷикӣ”(2013) “Ифодаи намуди мутлақ дар ибораҳои фразеологии феълии забони тоҷикӣ”(2013) “Намуди умумии ибораҳои фразеологии феълии забони адабии тоҷик ва фарқи онҳо аз намудҳои мутлақ ва давомдор”(2013).

Ҳасанов Меҳроб Маҳмадович – ассистенти кафедраи забони адабии муосири тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

23-юми июни соли 1990 дар ноҳияи Ховалинг таваллуд шуда, соли 2008 мактаби миёна, соли 2014 шуъбаи рӯзонаи факултети филологияи тоҷики ДМТ, соли 2015 ба шуъбаи ғоибонаи аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон дохил шудааст, дар мавзӯи «Тадқиқи сохториву фонатсионии воҳидҳои фразеологии забони адабии тоҷикӣ» таҳқиқоти илмӣ бурда истодааст.

Аз соли 2016 муовини декан оид ба тарбияи факултети филологияи ДМТ.